



KINDERVOETJES IN HUIZE AVONDRUST

Toneelstuk in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KINDERVOETJES IN HUIZE AVONDRUST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hendrik Jansen - circa 75 jaar, wordt opa Jansen genoemd

Wim van Dobben - circa 72 jaar, kolonel buiten dienst

Willemien Apeldoorn - circa 75 jaar, wordt oma Apeldoorn genoemd

Frederik Dorenbosch - circa 75 jaar, wordt meneer Dorenbosch genoemd

Angelique Donker - circa 27 jaar, verpleegster in het tehuis

Klaas Jansen - circa 30 jaar, zoon van Hendrik Jansen

Bianca Overduin - circa 30 jaar

Kindervoetjes in huize Avondrust is een vervolg op Het beleg van huize Avondrust.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in een van de “huiskamers” van huize Avondrust. Het is een doorsnee kamer.

Links op het toneel staan 2 gemakkelijke stoelen. Aan de andere kant een bank, stoelen en een lage tafel. Ergens staat een hoge tafel en een kast. Verder kan het toneel naar eigen inzicht worden ingericht. Op het toneel moeten twee deuren aanwezig zijn. Links is naar de gang en naar buiten, terwijl rechts naar de rest van het tehuis is.

EERSTE BEDRIJF

1^E TAFEREEL

Het 1^e tafereel speelt op een doordeweekse dag

Hendrik zit op toneel en leest een Donald Duck.

Willemien

WILLEMIEN: Goedemorgen Hendrik.

HENDRIK: Goedemorgen Willemien.

WILLEMIEN: Ik zie dat je al weer aan de zware lectuur zit op de vroege morgen.

HENDRIK: Maakt mij niet uit wat je er van denkt. Ik vind het gewoon heerlijk om de Donald Duck te lezen. Gewoon lekker makkelijke lectuur, je hoeft niet na te denken zoals bij zoveel andere boeken. Er zit dan zo gezegd: een diepere betekenis in de tekst.

WILLEMIEN: (*Geheimzinnig*) Ik moet eerlijk bekennen dat ik het ondertussen ook wel leuk vind om dat blaadje te lezen.

HENDRIK: (*Verbaasd*) Wat zeg je me nou?

WILLEMIEN: (*Knikt*) Ja, ik heb er wel eens een stiekem gelezen als jij weg was. (*Samenzweerderig*) Maar niet verder vertellen.

HENDRIK: Mijn lippen zijn verzegeld. En mochten ze mij gaan martelen om toch achter mijn geheim te komen, dan doe ik mijn gebit uit, want dan ben ik toch niet meer te verstaan. Maar ik wist niet dat je de Donald Duck ook leuk vond. Ik dacht dat vrouwen altijd maar twee dingen leuk vonden.

WILLEMIEN: En wat mag dat dan wel zijn?

HENDRIK: Ten eerste een man die zegt: ik hou van jou en ten tweede 50% korting. (*Lachen*)

WILLEMIEN: Ik ben bang dat het weer een lange dag gaat worden.

Frederik

FREDERIK: Goedemorgen.

Hendrik en WILLEMIEN: Goedemorgen Frederik.

FREDERIK: Het is buiten lekker weer, ik denk dat ik dadelijk maar een stukje ga wandelen.

WILLEMIEN: Pas maar op, het is wel zonnig maar er staat een koud windje.

FREDERIK: Ik zal er aan denken Willemien. Maar ik heb veel weerstand want ik eet veel fruit en dat is gezond.

HENDRIK: Wat een onzin, fietsen is ook gezond maar ik zie je nog niet een fiets opeten.

FREDERIK: Wat zijn we al weer gevat op de vroege morgen. Maar

een beetje beweging zou voor jou ook niet verkeerd zijn, wat ga jij vandaag doen?

HENDRIK: Ik ga vandaag niets doen.

FREDERIK: (*Knikt*) Dus het zelfde als gisteren.

HENDRIK: Ja, maar ik was ook nog niet klaar met niets doen.

FREDERIK: Je bent de laatste tijd er in ieder geval niet slanker op geworden.

WILLEMIEN: En is dat gek, meneer heeft van de week nog een 7-gangenmenu weg zitten werken.

HENDRIK: (*Verwonderd*) Een 7-gangenmenu?

WILLEMIEN: Ja, een grote bak patat en 6 pilsjes. (*Lachend*)

HENDRIK: (*Zucht*) Vrouwen verbazen zich er over hoeveel mannen kunnen vergeten; mannen verbazen zich er over hoeveel vrouwen zich kunnen herinneren.

WILLEMIEN: Hou er maar rekening mee Frederik dat we de hele dag weer van die rare spreuken te horen krijgen. Hij is weer helemaal op dreef.

HENDRIK: Zonder een grapje duurt de dag veels te lang.

FREDERIK: Ik ben blij dat mijn vrouw vroeger niet zoveel praatjes had op de vroege ochtend als jij.

HENDRIK: Maar, dat komt doordat een goed huwelijk er een is tussen een blinde vrouw en een dove man.

Wim

WIM: (*In militaire kleding. Nors*) Goedemorgen.

Iedereen: Goedemorgen Wim. (*Wim gaat ergens zitten mokken. De anderen kijken elkaar aan en halen de schouders op van: ik weet niet wat er aan de hand is*)

HENDRIK: Is er wat aan de hand Wim?

WIM: (*Nors*) Gaat jullie niets aan.

FREDERIK: Nou nou Wim, je kunt het ons wel vertellen.

WIM: (*Kijkt hem kwaad aan*) Ik heb een brief van het pensioenfonds ontvangen.

FREDERIK: Ja..., en...

WIM: Voor het vierde jaar op rij worden de pensioenen niet verhoogd... In tegendeel zelfs, ze worden dit jaar met 2 procent verlaagd. Het schijnt dat de opbrengst van het beleggen is tegen gevallen.

HENDRIK: Ja, dan kan gebeuren. Daarom beleg ik alleen mijn brood.

FREDERIK: (*Zuchtend Hendrik negerend*) Dat is niet zo mooi Wim.

WIM: Nee, dat is zeker niet mooi. Alles wordt maar duurder en ons inkomen alleen maar minder. (*Kwaad*) Als het zo door gaat komt er een dag dat we in de stad moeten gaan bedelen.

HENDRIK: (*Opgewekt*) We kunnen ons ook verkleden als zigeuners en muziek gaan maken.

WIM: Maak er maar weer een lolletje van, maar ik zit er mooi mee in mijn maag.

WILLEMIEN: Bovendien zit de jeugd van tegenwoordig helemaal niet op zigeunermuziek te wachten.

HENDRIK: Nee, zoals de ouden zongen, zo housen de jongen.

FREDERIK: Kop op Wim, we hebben de laatste jaren allemaal diverse veren moeten laten.

WIM: Nou, ik ben ondertussen kaalgeplukt.

WILLEMIEN: Ik moet Wim gelijk geven. Mijn pensioen is er ook niet vetter op geworden de laatste jaren.

HENDRIK: Nou, dan nemen we een krantenwijk. Kunnen we mooi wat bijverdienen en we hebben een gratis krant.

WILLEMIEN: Ja hoor, jij en vroeg opstaan. Je kunt nu al je bed niet uitkomen, laat staan dat je elke nacht om 3 uur op moet staan.

HENDRIK: (*Verschrikt nadenkend*) Ja, daar had ik nog niet aan gedacht. Laten we er dan maar over ophouden, het wordt er toch niets anders van.

FREDERIK: Daar heb je gelijk in.

WIM: En toch ga ik er eens over nadenken.

FREDERIK: Waarover?

WIM: Of er geen manieren zijn om wat bij te verdienen.

WILLEMIEN: Misschien moeten we het zelfde doen als een nicht van mij.

HENDRIK: Wat heeft die dan gedaan om wat bij te verdienen?

WILLEMIEN: (*Giechelend*) Die heeft een bank overvallen.

HENDRIK: (*Kijkt laatdunkend*) Wanneer heeft ze dat gedaan, gelet op jouw leeftijd moet dat in de tijd zijn geweest dat we hier nog Duits spraken.

WILLEMIEN: Nee hoor, vorig jaar heeft ze dat gedaan.

FREDERIK: Vorig jaar?

WILLEMIEN: Hebben jullie toen niet in de krant gelezen van die bejaarden die al die bankkluisjes hebben gekraakt?

HENDRIK: (*Ongelovig*) Was dat jouw nicht?

WILLEMIEN: (*Knikkend*) Jazeker. Mijn nicht was een van de vier van die bankovervallers. (*Geheimzinnig*) In dat bejaardentehuis waren ook een aantal bejaarden die het beu waren dat ze alleen maar meer belasting moesten betalen en tegelijkertijd minder pensioen kregen. Op een nacht heeft een van hen zich in de bank laten opsluiten en heeft gedurende de nacht allemaal privékluisjes opengebroken. De volgende ochtend hebben ze er voor gezorgd

dat het brandalarm afging en zijn in de paniek, zo met de buit naar buiten gewandeld.

HENDRIK: Ik geloof er niets van. Ik bedoel dat jou niet daaraan heeft meegedaan.

FREDERIK: Hoe weet je dit allemaal Willemien?

WILLEMIEN: Dat heeft ze me zelf in een brief geschreven.

HENDRIK: Vanuit welke gevangenis?

WILLEMIEN: (*Schud*) Nee, niet vanuit de gevangenis maar vanuit het een of ander land uit Midden-Amerika.

HENDRIK: (*Schamper*) Dan zal het wel niet lang duren voordat ze wordt opgepakt. De regering vraagt natuurlijk om haar uit te leveren en dan is het verhaal ten einde.

WILLEMIEN: (*Giechelend*) Nee, dat is het mooie. Nederland heeft geen uitleveringsverdrag met dat land.

FREDERIK: Hoeveel hebben ze buit gemaakt?

WILLEMIEN: Bijna 80 miljoen aan contant geld en sieraden.

FREDERIK: Nu je dat zo zegt, moet ik toegeven dat ik er wel iets over gelezen heb. Maar dat het zoveel was wist ik niet.

WILLEMIEN: Nee, dat weet niemand.

HENDRIK: (*Schamper*) En jij weet het wel.

WILLEMIEN: Ja, want dat heeft ze mij ook geschreven. In die kluisjes zat namelijk allemaal zwart geld en juwelen die gekocht waren met zwart geld. Daarom heeft ook bijna niemand aangifte bij de politie gedaan. Ze waren natuurlijk veels te bang dat ze de belasting achter zich aan zouden krijgen.

FREDERIK: Tsjonge, 80 miljoen. En wat doen ze daar nu mee?

WILLEMIEN: Ze hebben allereerst een paar hoge ambtenaren een bedrag aan geld gegeven om er zeker van te zijn dat ze door die personen beschermt worden en verder hebben ze een bungalow aan het strand gekocht en een verpleegster en chauffeur in dienst genomen. (*Diepe zucht*) Nee, ze leven daar als God in Frankrijk.

HENDRIK: Nou, dat is dan één keer gelukt. Maar een tweede keer zit er waarschijnlijk niet in. Dus laten we ons geen gekke dingen in ons hoofd halen.

WIM: En toch is het..., het overdenkend waard.

HENDRIK: Laat me toch niet lachen. Wij op rovers pad. Bekijk liever of je wat aan die politici in Den Haag kunt doen. Die bedenken al die rare maatregelen.

FREDERIK: He, herinner ons nu niet aan onze ouwe directrice.

WIM: Dat ben ik helemaal met je eens Frederik. Die kan ik helemaal missen als kiespijn.

HENDRIK: Ja, ik kan er niets aan doen dat ze nu staatssecretaris in

Den Haag is geworden.

WIM: Ja, dat is op zich al erg genoeg.

FREDERIK: Je snapt gewoonweg niet dat een politieke partij een dergelijk iemand aanneemt.

HENDRIK: Ik begrijp dat wel.

FREDERIK: Dat moet je mij dan even uitleggen.

HENDRIK: Onze oude directrice was goed in het liegen, bedriegen, graaien en ga zo maar door. Allemaal karaktertrekken die voor een politicus onmisbaar zijn.

WIM: Ja, daardoor kun je zien hoe onbetrouwbaar onze politiek is.

HENDRIK: Ja, en die ouwe directrice van ons is precies uit het zelfde hout gesneden. Pasgeleden wilde ze in een interview tegenover een journalist alleen onder voorbehoud bevestigen wat ze ten onrechte had ontkend omdat het niet waar was en het daarom niet kon worden bevestigd.

WILLEMEN: (*Onnozel vragend*) Sorry...

FREDERIK: Niet op reageren Willemien.

Angelique

ANGELIQUE: Goedemorgen allemaal.

IEDEREEN: Goedemorgen Angelique.

WILLEMEN: Nee maar, Angelique. Ben je terug van bevallingsverlof?

HENDRIK: Nee, ze komt hier haar vrije dagen opmaken omdat ze niets beters te doen heeft, nou goed.

WILLEMEN: Hoe is het met de kleine?

WILLEMEN: Heel goed, hij groet als kool.

HENDRIK: Ja, wat wil je met zo'n opa.

FREDERIK: Ik weet niet of dat zo'n pluspunt is. Jou als opa.

HENDRIK: Ha, de dokter heeft gezegd dat het kind op zijn opa lijkt.

FREDERIK: Maar die zelfde dokter heeft ook gezegd dat het wel goed zou komen met het kleintje.

HENDRIK: (*Gespeeld kwaad*) Eh..., denken jullie er een beetje om wat jullie zeggen. Anders dien ik een klacht in bij de directeur.

FREDERIK: Ja, we weten nu wel dat je zoon directeur is van dit bejaardentehuis.

HENDRIK: Nou, dat is toch ook het grootste pluspunt van het afgelopen jaar.

WIM: Hoewel ik het niet graag zeg: je hebt gelijk Hendrik. Die zoon van jou is een prima directeur.

ANGELIQUE: En niet alleen een prima directeur maar ook een prima vader.

HENDRIK: (*Trots*) Nu horen jullie het ook eens van een ander.

ANGELIQUE: (*Knuffelt Hendrik*) Ja pa, dat jij die zoon van jou aan mij hebt gekoppeld, was het beste wat mij kon overkomen.

FREDERIK: Ho ho, niet de ene bewoner tegenover de andere bewoners voortrekken.

ANGELIQUE: Helaas Frederik, in dit geval moet ik je toch ongelijk geven. Hendrik is mijn schoonvader, of je het nou leuk vindt of niet.

FREDERIK: We zullen maar zeggen dat je nooit helemaal genezen bent van de gebeurtenissen, en nu een misplaatst gevoel hebt ontwikkeld voor deze ouwe gek.

HENDRIK: Klets maar lekker Frederik, Angelique is een prima schoondochter.

WILLEMIEN: Wie zorgt er nu voor de kleine?

ANGELIQUE: Mijn moeder is nu bij haar. (*Beetje schuldig*) Ja, Klaas en ik zullen toch weer moeten werken om geld te verdienen. De hypotheek moet gewoon worden afbetaald, of we dat nu willen of niet.

WILLEMIEN: Kan Hendrik jullie daar niet mee helpen.

HENDRIK: Ho, wacht eens even. Jullie hebben het er net over gehad dat de pensioenen alleen maar minder werden. En nu willen jullie dat ik van dat kleine pensioentje van mij ook nog de hypotheek van mijn zoon ga betalen.

WILLEMIEN: Ach wat maakt het ook uit. (*Zweverig*) Het belangrijkste is dat het kindje gezond is. Moeder worden is een wonder..., moeder zijn een en al gedonder.

HENDRIK: (*Kijkt haar verbaasd aan*) Wat een diepe gedachte.

WILLEMIEN: Wacht maar tot die kleine groter wordt, dan zul je het zelf wel aan den lijve ondervinden.

ANGELIQUE: Jullie bakkeleien nog maar even door. Maar waar ik voor kwam: wie wil er koffie? (*Alle vier steken de hand omhoog*) Mooi, dan zal ik even een kan halen. (**Af**)

WILLEMIEN: Dat valt mij toch wel een beetje van je tegen Hendrik.

HENDRIK: (*Gespeeld onnozel*) Wat?

WILLEMIEN: Dat jij ze niet helpt met hun huis en de hypotheek.

HENDRIK: Mens, zeur toch niet. Zonder die opwarming van de aarde staat mijn pensioen ook al onder water en is het stijf bevroren. Als de regering zo door gaat staat er bij mij een nieuwe ijstijd voor de deur.

WIM: Ik wist niet dat het met jou zo slecht ging Hendrik.

HENDRIK: Ach, wat heet slecht. Ik mopper er alleen niet zoveel over als anderen doen. Maar ik kan jullie garanderen dat, als de regering de pensioenen verhoogt, ik net zo blij ben als jullie.

WILLEMIEN: Kortom, ook jij kunt wel een extra centje gebruiken.

HENDRIK: Wie kan dat tegenwoordig niet.

WILLEMIEN: Dan moet jij gewoon met ons meedenken hoe we een extra inkomen kunnen bemachtigen.

HENDRIK: Alsjeblieft Willemien. De laatste keer dat de aanwezigen hier een idee kregen, hebben we het bejaardentehuis bezet, het personeel gegijzeld en de directrice verjaagd. Met als gevolg dat die nu in Den Haag zit en ons als nog uit knijpt als een paar verschrompelde citroenen.

FREDERIK: Ja, dat laatste hebben we niet zien aankomen, maar de rest heeft toch prima uitgewerkt?

HENDRIK: (*Ongeïnteresseerd*) Ja..., het zal wel.

WILLEMIEN: Jongens, laten we even het hoofd er bij houden. Wat kunnen wij doen om extra geld in het laatje te brengen.

HENDRIK: (*Moedeloos*) Ik kan er niets aan doen, maar ik hem zo'n naar gevoel in mijn onderbuik. Ik ben bang dat er weer het een of andere idiote plan naar voren komt.

WIM: En toch heeft Willemien gelijk, we moeten iets bedenken waar we geld mee kunnen verdienen.

HENDRIK: (*Olijk kijkend*) Ik weet misschien iets.

FREDERIK: Oh je, daar heb je hem weer met het een of andere rare plan.

HENDRIK: Nou goed, dan vertel ik het niet.

WILLEMIEN: Frederik, even stil. Nou, vertel op Hendrik.

HENDRIK: Misschien kunnen we een paar 06-lijnen openen.

FREDERIK: Ik wist wel dat het weer complete onzin zou zijn.

HENDRIK: Waarom niet, de mensen kunnen door de telefoon niet zien wie ze aan de lijn hebben en hoe oud we zijn.

Angelique

ANGELIQUE: (*Op met koffiekannet en kopjes*) Zo, dan zal ik eerst eens de koffie ingieten. (*Giet voor iedereen koffie in*) Is er iets?

WILLEMIEN: Hoezo?

ANGELIQUE: Toen ik net hier kwam had iedereen goeie zin en nu is het net of jullie je laatste oortje hebben versnoept.

FREDERIK: Dat is te danken aan die schoonvader van jou.

HENDRIK: Oh, heb ik het weer gedaan. Jullie wilden ideeën om geld te verdienen. Dan doe ik een voorstel en is het weer niet goed.

ANGELIQUE: Ik zal maar niet vragen wat voor voorstel hij heeft gedaan.

FREDERIK: Beter van niet.

ANGELIQUE: Maar waarom willen jullie geld verdienen? Hebben jullie niet genoeg aan jullie pensioen?

WIM: Nee, de regering blijft maar op ons oudjes bezuinigen en de pensioenen verlagen... En het leven wordt verder als maar duurder.

ANGELIQUE: Misschien kunnen jullie gaan bloemschikken?

WILLEMIEN: Ja, dat is een goed idee.

HENDRIK: Gelet op het humeur van de aanwezigen en onze leeftijd zullen dat wel graftakken en rouwkransen worden.

WILLEMIEN: (*Verbolgen*) Pa, zoiets zeg je niet.

FREDERIK: Angelique, al zeg je dat 10 keer en belooft hij het nooit meer te doen... Na vijf minuten is hij het al weer vergeten.

ANGELIQUE: Nou ja, ik wens jullie in ieder geval veel succes met het bedenken van een idee.

Klaas

KLAAS: Goedemorgen.

Iedereen: Goedemorgen.

KLAAS: Kijk, pa en de andere bewoners zitten al weer lekker aan de koffie.

ANGELIQUE: (*Kust Klaas*) Goedemorgen meneer de directeur.

FREDERIK: Ik heb mijn hele leven gewerkt, maar ik heb nog nooit een directeur gezien die zo door zijn personeel werd begroet.

KLAAS: Ja Frederik, dit is het gevolg van een goed personeelsbeleid.

HENDRIK: (*Gespeeld wijs*) Laat je niets wijs maken Frederik, ze gaat gewoon met de directeur naar bed.

ANGELIQUE: Dat klopt meneer Jansen, en lekker dat dat is.

KLAAS: Pas maar op dat anderen je niet horen. Ze konden wel eens verkeerde gedachten kunnen krijgen als ze niet weten hoe het zit.

HENDRIK: En wat dan nog? Moeten die anderen van jou eten? Nee, dus laat ze vertellen wat ze willen.

KLAAS: Nou, ik ben blij dat die anderen niet van mij hoeven te eten. Nu met de kleine er bij, vliegt het geld de portemonnee uit.

WILLEMIEN: Maar jullie krijgen toch ook kinderbijslag?

KLAAS: (*Lachend*) Ja, we krijgen kinderbijslag, maar daar kom je niet ver mee. Als ik alleen al zie wat de kinderopvang gaat kosten... (*Blaast*)

ANGELIQUE: Nou, dat komt best goed Klaas, en anders ga ik minder werken.

HENDRIK: (*Tegen de anderen*) Ze hebben besloten op het volgende geboortekaartje te zetten: met grote vreugde delen wij u de verhoging van de kinderbijslag mee.

KLAAS: Nou ja, laten we ons er maar geen zorgen om maken. Het

zal wel los lopen. Maar waar ik eigenlijk voor kwam was om jullie te vertellen dat de rest van de vleugel nu leeg is. Alle andere bewoners zijn overgebracht naar het nieuwe bejaardentehuis. De laatste bewoners zijn net overgegaan.

FREDERIK: Kijk eens aan, dan zijn we nu echt op ons zelf. Wanneer gaan ze de rest van de vleugel verbouwen als gastenverblijf?

KLAAS: Dat durf ik niet te zeggen. Het zou zelfs wel eens kunnen dat er helemaal niet verbouwd gaat worden.

HENDRIK: (*Verbaasd*) Wat zeg je me nou?

KLAAS: Ja, de budgetten zijn zo klein geworden, dat het nog maar de vraag is of verbouw financieel haalbaar is.

WIM: En wat gaat er dan met de rest van het gebouw gebeuren?

KLAAS: Daar is nog niet over nagedacht, misschien wordt het wel opslagruimte. Ik weet het niet, maar de toekomst zal het leren. (*Mobiel gaat*) Met Klaas Jansen....., ah mevrouw Klasen....., ja ik heb uw offerte ontvangen. Ik moet zeggen dat de kosten mij wel een beetje zijn tegen gevallen. Ik had verwacht dat kinderopvang niet zo duur zou zijn.... Natuurlijk begrijp ik dat uw personeel ook betaald moet worden, maar daarom is het niet minder duur....Ja, ik laat u binnen een week weten wat we gaan doen.

HENDRIK: Is het niet een beetje vroeg om nu al kinderopvang te regelen? De kleine is pas 4 maanden oud.

ANGELIQUE: Er zijn wachtlijsten voor de kinderopvang. Daarom moet je op tijd je kind aanmelden anders moet je, als het kind oud genoeg is om te gaan, heel lang wachten voor er plaats is.

HENDRIK: Ik vind het maar gekkigheid, vroeger was er ook geen kinderopvang.

WILLEMEN: Kijk eens in de spiegel, dan kun je zien wat er van terecht komt.

WIM: Dat is een goeie Willemien.

KLAAS: In ieder geval hebben we vanwege die wachtlijsten nu al vast informatie opgevraagd. (*Tegen Angelique*) Ik ga nu naar personeelszaken, gaan we straks samen eten?

ANGELIQUE: Ja, leuk. Ik ben rond half een bij je. (*Kus*)

KLAAS: Oké, ik zie je dan. Mensen, allemaal een prettige dag gewenst. (*Af*)

ANGELIQUE: Ja, ik ga ook verder met mijn werk. Ik zal de koffiekant hier laten staan, wie nog een tweede kopje wil kan het zelf pakken. (*Af*)

HENDRIK: Al die koffie is niet goed voor mij, (*Staat op*) ik moet eerst mijn kleine broertje een hand gaan geven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto